

MUNI
ARTS

Ruština pro neruštinaře I

Bc. Monika Stará

Náplň dnešní hodiny

- Opakování
- Vyjadřování slovesa být v ruštině
- Slovní přízvuk v ruštině
- Druhá lekce – Moje rodina

Opakování

- Ahoj! (při setkání s kamarádem)
- Ahoj! (při loučení s kamarádem)
- Dobrý den!
- Na shledanou!
- Jak se máš?
- Děkuji, dobře
- A jak se máš ty?
- Jak se jmenuješ?
- Jmenuji se.....

Přítomný čas slovesa být

- V přítomném čase ruština nevyjadřuje tvar slovesa **být**.
- Кто это? – Kdo **je** to?
– Это мама. – То **je** máma.
- Кто там? – Kdo **je** там?
– Это я – То **jsem** já.
- Что это? – Со **je** to?
– Это кот. – То **je** кошка.
- Где папа? – Kde **je** táta?
– Он там – Он **je** там.

Ruský slovní přízvuk

- Samohlásky pod přízvukem se nemění a vyslovujeme je tedy tak, jak se píší. Vyslovujeme je ale s větším důrazem a jsou delší než v češtině.
- Nepřízvukné slabiky se vyslovují slabě – redukují se.
- Nejvíce podléhají redukci samohlásky (a), (o), (e), (я).
- Samohláska (ě) je vždy přízvukná.
- Některá slova se od sebe liší jen přízvukem.

**Лексе 2 – Моя семья
(Moje rodina)**

Osobní a přivlastňovací zájmena

- Ruská osobní zájmena jsou shodná s českými.

я	já	мы	my
ты	ty	вы	vy
он, она, оно	on, ona, ono	они*	oni, ony, ona

- * Ve 3. osobě mn. č. existuje pouze jeden tvar pro všechny rody!

- Vybraná přivlastňovací zájmena.

мой, моя	můj, moje	наш, наша	náš, naše
твой, твоя	tvůj, tvoje	ваш, ваша	váš, vaše

- Na rozdíl od češtiny mají zájmena ženského rodu na konci a nebo я !

Sloveso *мít* v oznamovací větě

- Sloveso **мít** je v ruštině zastoupeno předložkovou **у** vazbou + podstatné jméno/osobní zájmeno v **2. pádě**.
- У **меня** сто крон. – Mám sto korun.
- У **тебя** кот. – Ty máš kočku.
- У **сестры** книга. – Sestra má knihu.
- У **Марка** компьютер. – Mark má počítač.
- У **нас** собака. – My máme psa.
- Pozor na věty s jiným slovosledem, které znamenají to stejné co v češtině.
- Мой брат у вас – Můj bratr je u vás.

Sloveso *мít*. Vazba „У меня есть“.

- Tato vazba se pojí s 1. pádem.
- Může být doplněna slovesem **есть**, pokud se mluví **obecně** o tom, kdo co má.
- У меня **есть** собака и кошка. – Мám psa a kočku.
- У меня **есть** внук. – Мám vnuka.
- Hovoří-li se o vlastnosti daného předmětu, počtu, jméně a dalších charakteristikách, slovo **есть** **se nepoužívá**.
- У меня **три** собаки и **одна** кошка. – Мám tři kočky a jednoho psa.
- У меня **внук** Иван – Мám vnuka Ivana.

Sloveso *mít* v tázací větě

- Stejná pravidla jako v oznamovacích větách.
- У вас **есть** машина? – Máte auto?
- У тебя **новый** компьютер? – Máš nový počítač?
- Kladná odpověď – Да./Да, есть./Да, у меня есть.
- Záporná odpověď se tvoří pomocí částice **нет** + **2. pád**.
- У бабушки есть кошка? – У неё **нет** кошки.

Sloveso *mít* ve spojení *mít rád*

- Mít rád = любить
- Я люблю торт. – Mám ráda dort.
- Она любит свою семью. – Ona má rada svou rodinu.

– Časování slovesa **любить**.

– Я люблю	Мы любим
– Ты любишь	Вы любите
– Он, она, оно любит	Они любят

Domácí úkoly na 27.9.

- Strana 102, cvičení 13 (Názvy měst – pouze přečíst)
- Dokončit cvičení 2 na straně 104
- Strana 104, cvičení 3 (Každé slovo alespoň jednou)
- Strana 27, cvičení 4.
- Strana 107, cvičení 11
- Strana 108, cvičení 16